

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 80 - Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven, pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven og skattekontrolloven

(Ændret afkastbeskatning af pengeinstitutordninger placeret i unoterede aktier og ved personers ophør af skattepligt, harmonisering af fristen for afregning af institutskat og individskat ved pensionsinstitutters ophør af skattepligt, mulighed for uden afgift at stoppe udbetalingen af en livsvarig alderspension m.m.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 4 af 26. april 2012.

Thor Möger Pedersen

/ Carsten Vesterø

Spørgsmål 4:

Ad. samrådet med skatteministeren den 26. april 2012 om L 80 – samrådsspørgsmål A-D (Pensionsbeskatning).

Vil ministeren i forlængelse af drøftelserne herom på samrådet undersøge, i hvilket omfang der eventuelt er risiko for, at reglerne kan omgås i relation til bonusudbetalinger – f.eks. ved at pensionsinstitutterne lover mindre forrentning end reelt opnåeligt for i stedet at generere store bonus – og vil ministeren i givet fald tilsende udvalget resultatet af denne undersøgelse, når den er tilendebragt.

Svar:

Med lovforslaget forhindres en systematisk fremrykning af udbetalingerne af en pensionsordning med løbende udbetalinger på den måde, at det enkelte pensionsinstitut ved beregningen af ydelserne ikke kan anlægge en afkastforudsætning, der overstiger en maksimumrente på pt. 4,6585 pct. (nyplaceringsrenten for obligationer og pantebreve plus 1,5 pct., fratrukket PAL-skat)

Uden denne regel ville instituttet kunne anlægge en urealistisk høj renteforudsætning. Hvis ydelsen således kunne beregnes med udgangspunkt i en meget høj afkastforudsætning uagtet, at det reelle afkast er lavere, ville man derved kunne opnå kunstigt høje ydelser i begyndelsen af udbetalingsperioden; ydelser som reelt ville skulle finansieres ved en fremrykket udbetaling af pensionsordningens depot. Dermed ville der være tale om, at eksempelvis en livsvarig alderspension helt eller delvist konverteres til et ratepensionslignende produkt.

Til forskel herfra vil en afkastforudsætning, der ikke blot overholder maksimumrenten på pt. 4,6585 pct., men desuden sætter afkastforudsætningen forsigtigt, eksempelvis på 0 pct., ikke indebære en systematisk fremrykket udbetaling af pensionsordningens depot. I den forbindelse bemærkes, at en lav afkastforudsætning vil være i god harmoni med Finanstilsynets ideal om anvendelse af forsigtige grundlagsrenter.

En afkastforudsætning på 0 pct. vil groft sagt alene betyde, at depotet udbetales i numerisk lige store ydelser over hele udbetalingsperioden, mens afkastet af depotet så løbende udloddes som bonus. Det er klart, at afkastet af depotet vil være størst i begyndelsen af udbetalingsforløbet, fordi depotet er størst i begyndelsen, og at en udlodning af afkastet i form af eksempelvis etårige bonusser derfor vil være størst i begyndelsen af udbetalingsperioden, men der er ikke tale om en fremrykket udbetaling af depotet.

Desuden har jeg noteret mig, at F&P i sine henvendelser til Skatteudvalget bl.a. har betonet, at svingende ydelser ikke synes at være idealet i de enkelte pensionsinstitutter. Det må samtidig betyde, at en konsekvent anvendelse af etårige bonusser ikke uden videre vil være i pensionskundernes interesse.

På samrådet den 26. april blev jeg spurgt, hvor mange pensionsinstitutter, der pt. anvender en afkastforudsætning på mellem 4,25 og 4,50 pct. ved beregningen af ydelserne. F&P har

oplyst mig, at der er tale om i alt 5 institutter med i alt op mod 200.000 ordninger med denne beregningsrente, hvor udbetalingen ikke er påbegyndt endnu.